

Sortir del fangar

Roger Palà

El procés sobiranista ha entrat en una fase surrealista a mig camí entre el vodevil i una pel·lícula dels Germans Marx. Després d'una setmana plena de filtracions interessades, divendres al vespre **Marta Rovira** feia una roda de premsa anunciant que hi havia acord i que ERC [acceptava una de les tres fórmules de Mas](#) per convocar les anomenades eleccions plebiscitàries. **La fórmula en sí era ja una cessió molt important per part dels republicans:** llistes separades amb independents només en la llista de **Mas**, amb el matís que si algun independent afí a ERC volia integrar-se a la llista de **Junqueras**, ERC no s'hi oposaria. El govern desmentia l'acord pocs minuts després, i per acabar-ho d'adobar es filtrava a l'ACN un SMS de **Mas** acusant **Junqueras** d'intransigent. [“Oriol, segueixes volent imposar el teu model”](#).

La situació ha arribat a extrems vergonyants. **És surrealista que ERC estigui negociant si pot o no incorporar independents a la seva llista:** com deia [un tuit de Josep Iborra](#), si els independents han d'anar només a una llista deixen de ser independents. A tot això, tenint en compte que un cop s'hagin posat d'acord amb les llistes, CiU i ERC hauran d'aclarir què faran si guanyen per majoria absoluta. De fet, preferiblement, haurien d'aclarir-ho abans de les eleccions. Com es concretarà el pas cap a la independència? Perquè es tracta d'això, oi? Quan Mas va prometre una “segona volta” després del “nou 9N”, en cap moment va supeditar-la a cap fórmula concreta. Totes aquestes imposicions fan pensar que **Artur Mas** no té cap tipus de ganes de convocar eleccions, ni plebiscitàries ni de cap mena. Objectiu: **guanyar temps fins que arribin temps millors**.

Acabar d'immediat amb aquesta situació

ERC hauria d'acabar d'immediat amb aquesta situació, i l'única opció és, parafrasejant **Quim Arrufat** de la CUP, [“sortir del fangar”](#). Això és el que va fer la CUP al 9N quan les negociacions van embarrancar: tirar milles. En aquest cas, la cosa aniria així: **Si Mas no vol convocar eleccions plebiscitàries, que no les convoqui i miri de governar sol o amb els suports que trobi pel camí**. ERC no aprova els pressupostos de la Generalitat, per tant, pròrroga o **Miquel Iceta**. **Es conforma un bloc clar d'oposició d'esquerres i sobiranista format per ERC, ICV-EUiA i la CUP, amb una forta agenda social que ompli de contingut el procés**. A veure fins quan aguanta CiU. Si Mas acaba convocant eleccions, endavant i a veure si s'arriba a algun acord programàtic sobre la independència. Si, per contra, el President aconsegueix arribar al 2016, són dos anys d'entrenament per engendrar l'embrió d'una futura hegemonia al marge de CiU i articular un nou relat sobiranista.

La situació és especialment nociva per l'independentisme. **En un moment en què aquest hauria d'estar eixamplant les bases cap als indecisos, els dos principals partits estan projectant una imatge de lluita intestina que expulsa potencials partidaris**. En Josep Àngel Guimerà feia [un tuit en aquest sentit](#): “ves que algun dia hi hagi acord i ja no hi hagi ningú esperant-lo”. No pot ser que la percepció sigui que els independentistes d'esquerres juguen al pòquer electoral mentre la gent [es mor a les ambulàncies](#) perquè els hospitals públics no poden tractar un atac de cor. I hi ha risc que això acabi passant, si és que no passa ja. Quan hi havia a l'horitzó un possible referèndum sobre la independència, aquesta mena de negociacions podien tenir una justificació política. Ara ja no. Per tant, canviem de pantalla. Sortim del fangar.